

EN RECORD DE LA MONTSERRAT HOSTA

(Barcelona 1953-Girona 2013)

Aquest mes de gener va morir l'arxivera Montserrat Hosta (Barcelona, 1953-Girona, 2013), als pocs mesos d'haver-li diagnosticat una fatal malaltia contra la qual no hi va haver remei possible. Tot just tenia 59 anys i una vida plena d'il·lusions i projectes. La seva mort va ser una forta sotragada per als familiars, amics, companys de treball i una pèrdua molt sentida en tot l'àmbit cultural gironí.

Montserrat Hosta i Rebés era llicenciada en Història per la Universitat Autònoma de Barcelona, formà part d'aquelles primeres fornades d'historiadors gironins que tingueren per bressol el Col·legi Universitari de Girona, en uns anys en què el franquisme tocava a la seva fi i s'obria un futur ple d'esperances en els canvis polítics i socials que s'albiraven en l'horitzó. Uns anys abans, quan estudiava el COU a l'Institut de Girona, havia tingut de professor Josep Pallach, polític que va influir de manera decisiva en les seves conviccions, com ella mateixa reconeixia en un article publicat a la *Revista de Girona* sobre la figura del pedagog.

L'any 1989 va començar a treballar a l'Arxiu Històric de Girona, després d'haver-ho fet durant uns anys als Serveis Territorials de Girona del Departament de Cultura de la Generalitat. Interessada per la història més recent (República, Guerra Civil, exili, transició democràtica) va treballar sobretot en la catalogació dels fons més contemporanis de l'Arxiu, dels quals en fou una gran coneixedora i especialista, sobretot el del Govern Civil, que divulgà en diferents articles i conferències. L'any 2003 va assumir la direcció de l'Arxiu en substitució de Josep Matas.

Durant els anys que va dirigir l'Arxiu, a part de vetllar diligentment per tots els aspectes del patrimoni documental de l'àmbit territorial que li corresponia, va continuar el treball de divulgar portes en fora la feina de

l'Arxiu i els seus fons documentals, ja fos amb sortides culturals a algun indret interessant de les nostres contrades, conferències, cursets, jornades o bé exposicions, activitats totes elles de ressò molt remarcable. De la mateixa manera, va mantenir les bones relacions establertes amb entitats culturals, com el GREDEG, Lligams o l' Associació d'Història Rural, que sempre han tingut en l'Arxiu Històric de Girona un lloc d'acollida i aixopluc.

Cal destacar també el treball i la il·lusió que diposità en el projecte de recuperació de fragments de documents hebreus localitzats en llibres notariais, un projecte que situa l'Arxiu Històric de Girona molt més enllà de

les nostres fronteres, un referent a nivell internacional, o bé també el treball i les esperances que posà en la redacció del projecte del futur Arxiu que un dia o altre s'haurà de construir a la zona de Fontajau.

Havia treballat activament en diferents comissions de treball de la Subdirecció General d'Arxius per a la millora de la gestió i funcionament dels nostres arxius. Era membre de l'Associació d'Arxivers de Catalunya i com a bona defensora de les causes solidàries estava vinculada a l'associació Arxivers sense Fronteres.

Als Annals de la nostre Institut l'any 2008 va publicar-hi, juntament amb Santi Soler, un article sobre l'antic convent dels carmelites descalços de Girona al primer terç del segle XIX, avui seu de l'Arxiu Històric de Girona.

En nom de la Junta de Govern de l'IEG, Institut d'Estudis Gironins ens volem sumar al sentiment dels seus familiars, amics i a totes les gironines i gironins, estudiosos, per tan sensible pèrdua.